

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ

Рік видання XVI

№ 37 (1985)

ЧЕТВЕР

27

БЕРЕЗНЯ

1975 р.

Ціна 2 коп.

З ДРУЖНИМ ВІЗИТОМ

24 березня в Москву на запрошення Президії Верховної Ради СРСР з офіційним дружнім візитом прибув президент, глава держави, голова Державної ради Народної Республіки Конго Маріан Нгуаби.

На Внуковському аеродромі, прикрашеному державними прапорами Народної Республіки Конго і Радянського Союзу, його зустрічали член Політбюро ЦК КПРС, Голова Президії Верховної Ради СРСР М. В. Підгорний, член Політбюро ЦК КПРС, перший заступник Голови Ради Міністрів СРСР К. Т. Мазуров, член Політбюро ЦК КПРС, міністр закордонних справ СРСР А. А. Громяко, інші офіційні особи.

Гостя вітали представники трудящих столиці, конголезькі студенти, які павчаються у вузах столиці.

(ТАРС).

МОЛОДИЙ КОМСОМОЛ

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

ВИХОДЬ НА „ЧЕРВОНУ СУБОТУ“

І СТАНЕ СВЯТОМ

Гаряче і одностайно підтримала молодь нашого міста патріотичний заклик москвичів — провести 19 квітня 1975 року Всесоюзний комуністичний суботник на честь 105-ї річниці від дня народження В. І. Леніна. Цього дня комсомольці Олександрійського індустріального технікуму, електромеханічного заводу, заводу підйомно-транспортного устаткування будуть впорядковувати братські могили, обеліски, пам'ятники радянським воїнам, які загинули в боях з німецько-фашистськими загарбниками.

На пусковому об'єкті — будівництві адміністративного корпусу електромеханічного заводу будуть працювати комсомольці тресту «Олександріяважбуд». Здачу новобудови колектив тресту зобов'язався приурочити 30-річчю Перемоги, що на три місяці раніше запланованого строку.

Всього в день суботника комсомольці і молодь, піонери і школярі міста зберуть 100 тонн металевих брухтів, у фонд п'ятирічки зароблять і перечислять десять тисяч карбованців. Юнаки і дівчата Олександрії впевнені, що день Всесоюзного суботника в кожному колективі стане днем високої продуктивності праці, справжнім трудовим святом.

Г. ШТЕТЯ,
завідуючий відділом комсомольських організацій Олександрійського МК ЛКСМУ.

У ДЕНЬ «червоної суботи» всі 1350 молодих виробників тресту «Кіровоградважбуд» вийдуть на свої робочі місця і працюватимуть під девізом «Дати продукції більше, кращої якості, з найменшими затратами!».

Комсомольсько-молодіжний екіпаж штукатурів УМБ на чолі з кавалером ордена Леніна Євгенієм

ВИРОСТУТЬ НОВІ ПОВЕРХИ

Нескорожно зобов'язався в цей день на будівництві обласної лікарні укласти понад 500 квадратних метрів штукатурки.

В день «червоної суботи» покажуть зразки ударної праці, високої політичної свідомості, готовності примножити багатства рідної країни і будівельники з БУ-2. Комсомольсько-молодіжна комплексна бригада, яку очолює Анатолій Бабич, нагороджений Золотим Знаком ЦК ВЛКСМ «Молодий гвардієць п'ятирічки», працюватиме на будівництві гуртожитку. Бригада в цей день зведе ще один поверх. Не відставатимуть від них і робітники БУ-3, які працюватимуть на будівництві другого корпусу заводу пишучих машинок. Їхні зобов'язання — виконати півтори змінних норми.

Всього колектив тресту «Кіровоградважбуд» на комуністичному суботнику виконає будівельно-монтажних робіт на суму 23 тисячі карбованців, зароблених цього дня, молоді виробники перерахують у фонд п'ятирічки.

ПЕРШИМИ квитки зразка 1975 року отримали молоді гвардійці п'ятирічки — доярка колгоспу імені XX з'їзду КПРС Любов Костенко та водій райоб'єднання «Сільгосптехніка» Валерій Сербін, яким випала велика честь — бути сфотографованими біля святині радянського народу — Прапора Перемоги, та комсомольці радгоспу імені Розі Люксембург.

З радісною подією — врученням комсомольських квитків зразка 1975 року юнаків і дівчат вітали перший секретар Бобринського райкому партії О. О. Медведєв, перший секретар райкому комсомолу Д. Замша, свинарка радгоспу імені Розі Люксембург, Герой Соціалістичної Праці Н. І. Полежаї, комсомольські активісти.

«БУДЬТЕ СПРАВЖНИМИ ЛЕНІНЦЯМИ»

25 БЕРЕЗНЯ РОЗПОЧАВСЯ ОБМІН КОМСОМОЛЬСЬКИХ ДОКУМЕНТІВ В КОМСОМОЛЬСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЯХ БОБРИНЕЦЬКОГО РАЙОНУ.

робота комітету комсомолу значно активізувалася.

Петро Завірюха, секретар комсомольської організації радгоспу імені Розі Люксембург:

— Основний принцип нашої роботи: доходити до кожного. Підготовка до обміну комсомольських документів значно активізувала роботу у цьому напрямку. Особливо це стало помітно після співбесіди з членами ВЛКСМ, комсомольських зборів, де обговорили питання про дострокове завершення річного завдання, про що вирішили рапортувати до Жовтневих свят.

Петро Кулик, завідувачий відділом комсомольських організацій райкому комсомолу:

— Здійснення накреслень XVII з'їзду ВЛКСМ сприяли поліпшенню діяльності комсомольських осередків. В період підготовки до обміну зробила відповідальність комсомольців за дотримання вимог Статуту, підвищилася роль комітетів комсомолу як школи комуністичного виховання.

Тимофій Макарович Кухтін, комсомолець двадцятих років:

— Пам'ятаю, як одержували комсомольські квитки мої ровесники, ті, хто створив комунізм. Будували Магітку, Дніпрогес, як у роки Великої Вітчизняної війни юнаки отримували комсомольські квитки перед боєм. Трудові подвиги комсомольців сімдесятих років — то продовження революційних і бойових традицій Ленінського комсомолу. Мені хочеться їм сказати: так тримати! Будьте справжніми ленінцями!

На фото: справа — комсомольський квиток отримала трактористка радгоспу імені Розі Люксембург Валентина Марушак; квіти — до підписки пам'ятника В. І. Леніну.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА. Бобринський район.

А потім — кілька інтерв'ю: **Любов Костенко,** доярка колгоспу імені XX з'їзду КПРС, молодий гвардієць п'ятирічки:

— Ленінський комсомол у вирішенні завдань господарського і культурного виробництва в країні бере глибоку участь. Свідомість того, що партія цінить наш вклад у загальну справу, довіряє нам, надихає нас на нові звершення. До ударної праці кличе комсомольський квиток. Вперше його я отримала сім років тому. На обкладинці — силует В. І. Леніна. І всі ці роки з його іменем я трудилася, жила. За п'ятиріччя комсомолу пішла працювати у тваринництво. Минулого року стала переможцем у соціалістичному змаганні серед молодих доярок району, наділа від кожної корови по 3836 кілограмів молока.

Як показала підготовка до обміну комсомольських документів, це — не швидкоплинна кампанія, а заклад, спрямований на активізацію і підвищення бойовості, авангардної ролі членів ВЛКСМ у достроковому виконанні планів звітних років. Ми це розуміємо. В період підготовки, в обстановці високої взаєм-

ної вимогливості члени нашого комсомольсько-молодіжного колективу переглянули свої зобов'язання і вирішили надати від кожної корови понад норму по 3500 кілограмів молока.

Валерій Сербін, водій райоб'єднання «Сільгосптехніка», молодий гвардієць п'ятирічки:

— Готувалися на нашому підприємстві до цієї важливої події з усією відповідальністю, адже всім ясно: обмін комсомольських квитків — всебічний огляд роботи комсомольського осередку. Отримуючи комсомольський квиток, хочу підкреслити, що і на партійному і на комсомольському з'їзді — портрет В. І. Леніна. І я, як і всі комсомольці, з честью виконуватиму його заповіді.

Валентина Марушак, трактористка радгоспу імені Розі Люксембург:

— Комсомольське доручення. Важливо, щоб кожен член Спілки був охоплений їм. А буває часто так, що члени комітету комсомолу «забували» дати доручення деяким комсомольцям. У ході підготовки до обміну комсомольських документів

ЗМІНА ЗМІНІ ЙДЕ

24 березня в Москві завершилася VI Всесоюзна нарада молодих письменників. Прозаїки і поети, драматурги і критики обговорювали актуальні проблеми розвитку радянської літератури, питання підвищення ідейного рівня і художньої майстерності тих, хто подає на суд старших товаришів свої перші твори. З аналізом роботи, добрими папугами словами молодим у цей день виступили відомі письменники М. М. Алексєєв, В. М. Озеров, М. К. Лук'янін, П. Д. Салінін, перший секретар ЦК ВЛКСМ Е. М. Тяжельніков та інші.

Літератори — посланці всіх союзних республік — зустрілися протягом тижня із своїми ровесниками — робітниками, дітьми культури і мистецтва, воїнами Радянської Армії, працівниками видавництва Москви. Учасники наради надіслали вітальний лист Центральному Комітету КПРС.

Говорячи про підсумки VI Всесоюзної наради молодих письменників, Герой Соціалістичної Праці, лауреат Ленінської премії М. С. Тихонов у розмові з кореспондентом ТАРС висловив надію, що ця зустріч дасть добрі плоди — сприятиме створенню нових, значущих творів про наш чудовий час. Серед авторів перших книг багато талановитих і, що найважливіше, — близьких з них має багатий життєвий досвід. Саме в цьому заворука дальшого розвитку їх професійної майстерності, запорака появи нових, цікавих творів, присвячених радянській людині-творцю.

Москва.

АКТИВНІСТЬ В ПРАЦІ І В ЖИТТІ

З пленуму Олександрійського райкому комсомолу

Відбувся пленум райкому комсомолу, який розглянув питання «Про роботу комсомольських організацій району по вихованню гідної зміни робітничого класу та колгоспного селянства в світлі рішень XVII з'їзду ВЛКСМ». З доповіддю виступив перший секретар Олександрійського райкому комсомолу Микола Шанданенко.

Доповідач відзначив, що в районі

чимало зроблено у справі виховання молодого змін. Досвід в цьому напрямку мають комітети комсомолу колгоспів «Прапор комунізму», імені Калініна, імені Леніна, «Прогрес», Новопразька, Голоківська, Добродієвська середні школи. В цих колективах прищеплюють любов до землі, до праці в сільському господарстві, починаючи з перших класів. Тому тут після закінчення середньої школи молодь залишається працювати в рідному селі на ланах, фермах, в тракторних бригадах.

Широкого розмаху, — сказав доповідач, — набирає наставництво.

В районі останнім часом для роботи з молоддю залучено 178 краєвих наставників. Це люди різного віку, різних професій. Але всі прагнуть одного — передати юнакам і дівчатам свій життєвий і професійний досвід. Серед таких ентузіастів-вихователів — Герой Соціалістичної Праці, завідувач свинофермою колгоспу «Росія» П. П. Антоненко, голова колгоспів «Прапор комунізму», імені Калініна М. М. Кас'яненко, І. С. Бенко, доярка колгоспу «Ленінський шлях» депутат Верховної Ради УРСР Л. В. Фатовенко, директор Корніївської середньої школи І. А. Чалакко та інші.

— Проте, — говорять т. Шанданенко, — деякі комсомольські організації району ще мало пінуються про залучення молоді до праці в рідному господарстві. Це стосується, наприклад, таких комітетів комсомолу, як у колгоспі імені Дмитрова, радгоспі «Шарівський», колгоспі «Червоний прапор», імені Шевченка тощо. Соціалістичне змагання тут серед молодих виробничників організовано формально. Підсумки підбиваються рідко. А окремі юнаки і дівчата навіть допускають порушення трудової дисципліни.

Виступаючи — секретар комітету комсомолу райспоживспілки Т. Лисиця, бригадир учнівської виробничої бригади Голоківської середньої школи Є. Бударний, секретар комітету комсомолу колгоспу «Прапор

комунізму» В. Шай, передова доярка радгоспу цукрокомбінату, комсомолка В. Столярєвич та інші звертали увагу на підвищення трудової активності молоді.

В роботі пленуму взяв участь і виступив секретар Олександрійського райкому Компартії України М. Г. Цибульський.

Пленум прийняв рішення, спрямоване на поліпшення трудового виховання молоді.

Є. ХАЛАБЕРДА, керівник корпусу «Молодого комуніста» м. Олександрія.

З 25 по 30 березня в Києві проходить республіканський зліт учасників Всесоюзної туристсько-краєзнавчої експедиції піонерів і школярів «Моя Батьківщина — СРСР» та республіканської експедиції «В країну знань», присвячений 30-річчю Перемоги над німецько-фашистськими загарбниками. Учасники зліту, які прибули до столиці України у складі делегації Кіровоградщини, розповідають сьогодні про пошукову роботу «червоних слідопитів», гуртки.

ЇХ КЛИЧЕ ШКОЛА ЗНАНЬ

Пам'яті Ілліча...

Ім'я Леніна вічно живе. Той, хто пройшов сотні кілометрів походами, хто розмовляв з тисячами людей, читав їх схвилювані листи, той відчув: Ілліч — в серці народу. Його сумлінні, в самій суті життя.

Про це нам постійно нагадують матеріали Ленінського музею, який ось уже п'ятнадцять років працює в нашій школі. Експонати шукали і виготовляли самі учні. Екскурсоводи, які щодня в залі знайомлять відвідувачів з подарунками, які надійшли на адресу музею з Москви, Ленінграда, Києва, багатьох міст і сіл нашої країни. Є матеріали Ленінаши і з-за кордону — їх надіслали трудящі Франції, Фінляндії, Бельгії. Окрему групу експонатів становлять речі, листи, що надходять з підприємств, які посягають ім'я Ілліча.

Пошук матеріалів про вождя, вивчення біографії Леніна триває.

Т. КОБЕЦЬ,

учениця середньої школи № 3 міста Кіровограда.

Рота Баранникова

Сьогодні так зветься папка, заповнена листами, конвертами, сторінками спогадів. А в 1944 році ця назва носила 32 танкісти, які вели свої броньовані машини у бій за Олександрію. Рота виконала свій обов'язок до кінця. Сотні знищених гітлерівців, підбиті танки, понівечені

гармати на її бойовому рахунку. Але не всі побачили наше місто визводеним — тільки дев'ять з тридцяти двох. Лише одна рота...

Воскресити подвиг героїв — таку мету поставили собі «червоні слідопити» Олександрійської середньої школи № 12. І не тільки названого підрозділу. Жодного певного солдата, жодного певного бойового епізоду — такий їх лозунг. Нині школярі вже розвідали про бойовий шлях близько 600 солдатів-визволителів Олександрії. З багатьма з них ведеться листування, відбуваються зустрічі.

...Кавказ, Калуга, Москва, Перм, Харків — адреси на конвертах у папці «Рота Баранникова». «Дорогі друзі, олександрійці!», «Любі оряята!» — в листах від тих, хто пам'ятає смертний бій безстрашного підрозділу «червоні слідопити» відкривають нові сторінки подвигу, вчаться мужності у своїх батьків. Рота Баранникова веде бій і сьогодні. За мир, за щастя, за майбутнє.

Н. МЕЛЬНИК,

учениця Олександрійської середньої школи № 12.

Телецентр — руками юних

Конструктором можна бути навіть навчаючись у школі і вивчаючи обов'язкові правила і закони, відкриті давно кимось іншим. В цьому переконується кожен, хто завітає на стадію юних техніків в обласний центр.

Щодо мене, то я переконався в цьому одразу, тільки-но прийшов сюди три ро-

ки тому. Тоді ж і вирішив — працювати в гуртку радіоелектроніки. Перший рік сферою пошуків початківців була автоматика, телемеханіка, а з наступного — телевізійне устаткування. Воно в нас досить складне — адже СІОТ має власний телецентр, який створили самі гуртківці. Сьогодні ми вдосконалюємо, розширюємо його. Зараз, приміром, я з своїми друзями монтую кольорову приставку до чорно-білого телевізора.

Завітайте до нас. Пам'ятаєте? Ви переконаєтесь, що конструктором можна стати ще за шкільною партою.

В. КИСІЛЬ,

учень середньої школи № 27 міста Кіровограда.

Квіти з України

Наш КІД зветься «Голуб миру». Перше засідання його відбулося під час святкування сторіччя від дня народження В. І. Леніна. Можна багато розповісти про цікаві справи, які відбулися за цей час: і про друзів з Угорщини, Болгарії, НДР, Чехословаччини, Польщі, з якими ми ведемо листування, про зустрічі, вечори, виставки. Але я хочу розповісти про подорож, яка ніколи не забудеться.

...В поїзді на наше кунє оглядалися всі пасажири. І справді, відірвали очі від пишних букетів тюльпанів і бузку, які везли ми з собою, було важко. Кому вони адресувалися? Нашим латвійським друзям з Сакстаганської восьмирічки, куди ми їхали в гості. Втім, дарунок був не тільки школярам. Наближалось 9 травня, і ми вирішили покласти живі квіти на могили загиблих воїнів. Адже на землі Прибалтики полягло чимало наших земляків. Хай же їм буде це їм весняним привітом з далекої квітучої України, яку вони врятували від полум'я війни, але куди школи не зможуть повернутися.

...Бліді, безсилі слова, щоб передати ті почуття, які звідали ми біля обелісків у світлих золотих літер, якими витиснені в

безсмерті тисячі іривців радянських воїнів. Тут як ніколи глибоко зрозуміли ми, якою ціною дався мирний сьогоднішній день і поклялися разом з латвійськими друзями постійно міцнити дружбу, боротися за її торжество все життя.

І. БАХТІАРОВ,

учень Долинської середньої школи № 2.

Моя батьківщина — Добре

Чи чули ви весільну пісню, яка мов місяць, лагідно і сумовито впливає над вечірне прищикле село? Чи бачили старих юнаків у парадних ризах, підперезаних розшитими куланами? Як вибравують у вогненному танці дороги цяло і угарлині на гордих грудях болгарок, як в'ються їх руки, прикрашені врагелями, підкреслюючи кожен такт танцю?

Все те постало перед нами, мов паву, коли записували ми обряд стародавнього болгарського весілля у нашому селі. Сотні літ минуло відтоді, як прийшли в українські степи наші нескорені предки, які заснували тут поселення. Але і до сьогодні добрічці беруть свої традиції, свою культуру, свою мову. Бо ж тільки той і може вважатися людиною, в кому живе пам'ять про минуле свого народу, хто знає коріння роду свого.

Вже багато років збирають учні нашої школи фольклорно-етнографічний матеріал. Розшитий одяг, прикраси, парадні ризи і побути — все це виставляється потім у шкільному музеї. А скільки пісень, частівок і навіть обрядів записала учасниця секції «Літературні перли», що працює при клубі «Пурпурові вітрила»!

Любов до Батьківщини — не абстрактне почуття. Воно починається з любові до рідної дівчини, рідного села. Любити Батьківщину, розуміти її красу і допомагати школярам наша секція.

І. ЯКОВЛІВ,

учень Добрицької середньої школи Вільшанського району.

АГРАРНА ПОЛІТИКА КПРС НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

ВСЕСОЮЗНА НАУКОВО-ТЕОРЕТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ, ПРИСВЯЧЕНА 10-РІЧЧЮ БЕРЕЗНЕВОГО (1965 Р.) ПЛЕНУМУ ЦК КПРС

Подією величезного значення увійшов в історію країни березневий (1965 р.) Пленум ЦК КПРС. Вітлення в життя його рішень дало змогу добитися докорінного перелому в розвитку колгоспного і радгоспного виробництва. «Піднесення сільського господарства, — говорив на Пленумі товариш Л. І. Брежнєв, — це те, що нам життєво потрібно для успішного будівництва комунізму».

Десятиріччю історичного березневого (1965 р.) Пленуму ЦК КПРС присвячена Всесоюзна науково-теоретична конференція «Актуальні проблеми аграрної політики КПРС на сучасному етапі», скликана Інститутом марксизму-ленінізму, Академією суспільних наук, Вищою партійною школою при ЦК КПРС, Всесоюзна Академією сільськогосподарських наук імені В. І. Леніна. Вона відкрилася 24 березня у Москві, в Колонному залі Будинку Спілок.

У роботі конференції беруть участь товариші Ф. Д. Кулаков, Д. С. Полянський, П. М. Машеров, В. І. Долгих, І. В. Капітонов, голова Центральної Ревізійної Комісії КПРС Г. Ф. Сизов, заступник Голови Ради Міністрів СРСР З. Н. Нурієв, міністри і голови Державних комі-

тетів СРСР, секретарі ЦК Компартиї союзних республік, крайкомів і обкомів партії, секретарі ЦК ВЛКСМ, вчені і спеціалісти сільського господарства, передовики виробництва, керівні працівники партійних, державних, господарських, профспілкових і комсомольських органів.

Вступним словом конференцію відкрив директор Інституту марксизму-ленінізму при ЦК КПРС академік А. Г. Егоров.

Учасники конференції заслухали доповіді: члена Політбюро ЦК КПРС, секретаря ЦК КПРС Ф. Д. Кулакова «Березневий (1965 р.) Пленум ЦК КПРС — основа аграрної політики партії на сучасному етапі», кандидата у члени Політбюро ЦК КПРС, першого секретаря ЦК КП Білорусії П. М. Машерова «Аграрна політика КПРС і соціальний прогрес на селі», першого секретаря ЦК КП Молдавії І. І. Бодюла «Спеціалізація і концентрація сільськогосподарського виробництва на базі міжгосподарської кооперації і аграрно-промислової інтеграції».

25 і 26 березня учасники конференції продовжили роботу в чотирьох секціях.

(ТАРС).

ПІСЛЯ ЗАКІНЧЕННЯ ОДЕСЬКОГО ТЕХНІКУМУ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ НАНА ДЯЧЕНКО ПРАЦЮЄ В САЛІКІВСЬКОМУ РАДГОСПРОБКООПІ ГАЙВОРОНСЬКОЇ РАЙОННОЇ СПІЛКИ. ЦЕЙ КОЛЕКТИВ УСПІШНО СПРАВЛЯЄТЬСЯ З ВИКОНАННЯМ ПЛАНУ. І В ЦЬОМУ НЕМАЛА ЗАСЛУГ НАШОЇ ДІВЧИНКИ СУМЛІННО ВИКОНУЄ КОМСОМОЛЬСЬКІ ДОРУЧЕННЯ. ВОНА — АКТИВНА УЧАСНИЦЯ ХУДОЖНОЇ САМОДІЯЛЬНОСТІ.

НА ЗНІМКУ: Н. ДЯЧЕНКО. Фото В. НЕГРЕБЕЦЬКОГО. м. Гайворон.

ПРАПОР НА ЩОГЛІ

Біля контори колгоспу «Іскра» Гайворонського району майорить на вітрі червоний прапор. Його піднято на честь доярки Віри Орел, яка отримує від кожної корови по 10—11 кілограмів молока щодоби.

Біля школи. Здавалося, без досвіду на досягти високих рубежів. Але завзятість, старанність, швидко набуті навички допомогли дівчині надіти торік від кожної корови більше трьох тисяч кілограмів молока і зайняти одне з перших місць у соціалістичному змаганні між тваринниками господарств.

Вперше дівчина прийшла на ферму майже два роки тому після закінчення сіль-

Нещодавно за успіхи у праці її нагороджено медаллю «За трудову відзнаку». Віру також відзначено значком «Переможець соціалістичного змагання 1974 року».

Комсомольці колгоспу обрали її членом комітету, свої обов'язки вона виконує сумлінно.

О. ПАВЛИЧУК, керівник корпункту «Молодого комунара» в Гайворонському районі.

НОВИЙ МЕБЛЕВИЙ МАГАЗИН ПО ВУЛИЦІ ВОЛКОВА В м. КІРОВОГРАДІ. Фото А. ПЕЧЕНЮКА.

БУДАПЕШТ. 22 березня відбулося заключне засідання XI з'їзду УСРП. Були обрані Центральний Комітет і Центральна контрольно-комісія УСРП. На пленумі Центрального Комітету УСРП нового складу першим секретарем ЦК УСРП знову обраний товариш Янош Кадар.

СОФІЯ. В болгарському місті Русе відкрився XV міжнародний фестиваль «Березневі музичні дні». В ньому беруть участь музичні колективи Болгарії, гості з СРСР, Польщі, Італії та інших країн. Фестиваль присвячений 30-річчю Пере-

моги над фашистською Німеччиною. На відкритті «Березневих музичних днів» прозвучала сьома симфонія Д. Шостаковича.

ЛІСАБОН. Револьюційна рада Португалії схвалила закони, відповідно до яких з кадрів збройних сил Португалії виганяються всі офіцери, які брали участь у спробі контрреволюційного перевороту 11 березня і втекли з країни. Раді також надається право звільняти з резерву усіх військовослужбовців, які «не можуть дати гарантії своєї вір-

ності принципам Руху збройних сил».

ДЕЛІ. Уряд індійського штату Біхар схвалив проект проведення робіт по захисту земельних угідь від можливих поводей. Цей проект, який має бути здійснений протягом кількох років, передбачає будівництво дамб і різних інших іригаційних споруд. Від поводей буде захищено понад 2,7 мільйона гектарів земель.

Наш конкурс „Подвиг“

1.—

ЗАСТАВА полковника С. І. Дослова прикривала дільницю державного кордону СРСР на Карельському перешийку. Була збудована міцна оборона, чітко організована служба спостереження, оповіщення і зв'язку.

Тут війна почалася в повітрі. В ніч на 22 червня в небо почали з'являтися літаки ворога. Вони рвалися до Ленінграда. Радянські льотчики та зенітники вогнем зустріли порушників кордону. Але ворожі літаки протягом всього дня вели активні дії. Одночасно було надзвичайне пожевлення на сухопутних рубежах.

Щоб не допустити порушення державного кордону, загін задовго до початку військових дій охорону дільниці ніс посиленними нарядами, в які висилалась значна частина особового складу прикордонних застав.

Молодшого сержанта Павла Нечета тоді назвали кращим командиром відділення. Він очолював один з нарядів і більшу частину часу проводив безпосередньо на кордоні.

...Злилися з зеленню лісу зелені кашкети прикордонників.

Спостерігаючи за діями по той бік кордону, молодший сержант намагався не проглядіти жодної зміни в обстановці. Про все, що діється, негайно доповідається начальнику застави.

Тепер про спостереження Павла Нечета та інших прикордонників застави в ті дні можливо лише уявляти, вчитуючись у скупі уривки в журналі бойових дій прикордонного загону, в лаконічні фрази доповідей керівництва військ округу в Центр. Ці безцінні документи зберігаються в архівах прикордонних військ. І, гортаючи їх сторінки через десятки років, відчуваєш подих гарячого літа сорок першого року.

Все оживає, коли читаєш ці документи — і телефонні дзвінки, і записані обличчя прикордонників, їх зосередженість, зібраність.

В ніч на 29 червня головні сили ворога перейшли в наступ, маючи намір знищити радянські війська на Карельському перешийку і ввійти до Ленінграда з півночі. Цей наступ не застав прикордонників знемацька. Взаємодіючи з підрозділами Радянської Армії, воїни-чекісти мужньо відбивали ворожі атаки.

Вже опівдні, 29 червня, начальник військ Ленінградського прикордонного округу генерал-лейтенант Г. Степанов доповів в Головне Управління прикордонних військ, що спроби ворога порушити кордон на дільниці Єлісєн-ваарського загону відбиті.

Але це було тільки розвідка боєм. Через день, після артилерійсько-мінометної підготовки, ворог знову кинувся в наступ.

Почалося життя, в якому все підкорялось одному: не пропустити ворога, стояти на кордоні на смерть, не дати змоги фашистам ступити на нашу рідну землю.

Фашистська газета в ті дні нахвалялась: «Зелені кашкети радянських прикордонників ми зуміємо перефарбувати кров'ю в червоний колір».

Але прикордонники своєю стійкістю ламали всі плани гітлерівців. Коли після вогневого нальоту ворожі солдати почали невеликими групами

переходити кордон знову, прикордонники не квапились себе виявити. І, тільки підпустивши наступаючих на близьку відстань, вони відкрили по них вогонь зі всіх видів стрілецької зброї. Знову ворожа атака захлинулася.

2.—

В ОДИН з перших днів липня начальник застави лейтенант Ватенкін зібрав командирів відділень на галявині великого соснового лісу. Кожному пояснив бойове завдання. Коли підійшла черга до Павла Нечета, лейтенант запросив його ближче до карти.

— Запам'ятай, сержанте, ось ця висотка. Вона, як бачиш, прикриває шосейну дорогу на Ленінград. Якщо ви її віддасте, ворогу відкриється шлях до міста. На висотку підуть прикордонники Ершов, Бичев і три червоноармійці від стрілецького полку. Старший групи — молодший сержант Нечет. Запитання є?

— Немає, — Павло виструнчився, приклавши руку до кашкета. — Дозвольте йти?

Лейтенант відвів його в бік, взяв за лікоть:

— Запам'ятай, Павле, головне: без наказу — ні кроку назад.

Павло Нечет добре розумів, що ворога треба затримати на кілька годин. За цей час прикордонний загін і армійський підрозділ повинні організувати оборону на новому, зручнішому рубежі. І він повів бійців на висотку.

Місце для позиції вибрали підходяще. З двох боків — болото. Там німці не підуть, а дорога повністю перекривалась кулеметним вогнем. Фашисти не повинні тут пройти. Бійці добре обладнали окопи і ретельно замаскували їх.

Настала ніч. Сріблясто-сіра липнева ніч, що нагадувала похмурий день. Прикордонник Пилип Бичев вів спостереження.

Десь опівночі його тривольний сигнал підняв на ноги всіх:

— Німці!

Вони йшли дорогою. Йшли на весь зріст. Їх було багато.

— Вогонь! — голос Павла Нечета потонув в тріскотні кулемета.

Прикордонник Борис Ершов довгими чергами вдарив по колоні. Фашисти спробували кинутись в атаку, але вона закінчилась лише спробою. Залишаючи на дорозі десятки трупів, швидко побігли назад. До ранку було тихо. Потім знову зав'язався бій. Насторожену тишу розірвали вибухи мін. Спереду падали навколо окопів, виривали з корінням дерева. Крім осколків в повітрі несло каміння, вирване з землі. Але бійці продовжували тримати висотку. Якнайближче підпускали вони ворожих солдатів і розстрілювали їх, знищували гранатами. Аж ось Павло помітив, що група фашистів, ховаючись за великими гранітними валунами, тихо і обережно підкрадається до наших окопів.

— Підлускати ближче! — понеслась в скопах команда сержанта. — Приготувати гранати!

А фашисти все ближче і ближче. До них залишилось півсотні метрів. Сорок... Тридцять...

— Вогонь! — Шість «лимонів» розірвались в гуці фашистів.

— Вогонь! — Борис Ершов різною кулеметною чергою. І знову тиша.

Всі наміри ворогів взяти висотку закінчувались для них смертю.

І тоді ворог вдався до хитрощів. Кілька груп німецьких автоматників обійшли болото і кинулись на захисників висоти з тилу і фланга.

Останній бій був жорстоким. Прикордонники оборонялись мужньо, відстрілювались до останнього патрона.

— Здавайся! Здавайся! — з усіх боків волали озкажені фашисти. Але у відповідь тільки гриміли постріли.

Раптом замов кулемет. Упав прикордонник Ершов. Загинули три червоноармійці, які так безстрашно захищали висотку разом з прикордонниками.

Павло Нечет і Пилип Бичев залишилися вдвох. Продовжували відстрілюватись, доки й Павла не збили з ніг. Поранений в плече й обидві руки, молодший сержант завалився на дно окопа. А Пилип відстрілювався. Тепер тільки він, прикордонник Бичев, міг продовжувати боротьбу з ворогом. І він стріляв, відбивався гранатами. А фашисти все лізли і лізли. Закінчилися патрони. Єдину, останню гранату Пилип беріг до кінця. Впритул наблизились кілька автоматників.

— Здавайся! — озвірілі фашисти зашипіли майже поруч.

— Одержуй! — Пилип кинув гранату прямо під ноги німцям.

В ту ж мить ворожа куля вп'ялась йому в ліве плече. Переборюючи біль, в гімнастичній шапці прикордонник Бичев ще знищив кількох фашистів саперною лопатою. На відважного прикордонника накиннулись зразу ще декілька фашистів.

3.—

Г ОДИН через три Бичев прийшов до свідомості. Відкрив очі. В роті — кров і земля. Босий і розд'ягнений він лежав на дні вузької траншеї. Заніміли за язани телефонним дротом ноги. Викручені назад і теж за язани руки. Командир відділення Павло Нечет лежав поруч. Ніяких ознак життя не подавав. Повернувши голову до сержанта, Пилип тут же відвернувся. Багнетні та ножові рани чорніли на тілі бойового друга.

Фашисти, помітивши, що Пилип зворушився, почали і над ним свої нелюдські знущання. Довго намагались почути від комсомольця Бичева хоч слово. Але єдине, що він кинув їм в очі, зібравшись з останніми силами: «Не бачити вам, гади, Ленінграда...». Це були останні слова вороженця Пилипа Бичева.

14 липня прикордонники загону разом з підрозділом Радянської Армії вибили ворога з зайнятих ним позицій і відкинули за лінію державного кордону СРСР.

Недалеко від висоти, в глибокому лісовому яру бійці знайшли прикордонників Павла Нечета і Пилипа Бичева. На тілі Бичева було сім ножових ран.

...Тричі гримнув салют над могилою героїв. Салют мужнім і хоробрим комсомольцям-прикордонникам.

Радянські воїни поклялися помститися ненависному ворогові за смерть товаришів.

Не забула Вітчизна про безсмертний подвиг своїх синів. Воїни-чекісти Павло Венедиктович Нечет і Пилип Іванович Бичев були посмертно нагороджені орденами Червоного Прапора.

З гордістю згадують про мужність свого односельця Павла Нечета комсомольці села Сонцеве Устинівського району, який в перші дні війни став грудьми проти ворога...

В. ЧАБАНЕНКО,
інженер.

П РИГАДУЮ тригодинні дні літа 1941 року. Радянські воїни відступали через наше село. Нану вали коней. Після короткого перепочинку — знову дорога. Мені тоді було тринадцять років. Прислухався до розмов солдатів. Вони були переконані, що відступ наших військ тимчасовий, що гітлерівці не вірять у нашу радянську землю. І казали: «Ми скоро повернемося...». А серпневого ранку за селом спалахнув бій. Сили були нерівні. У наших солдатів не вистачало боєприпасів. Але їх відвага брала верх. В полон ніхто не здався. Багато воїнів відступило в ліс. Тих, хто потрапив в оточення, наші селяни переодягали в цивільне, приймали у свої сім'ї. Так до нас потрапило і Петро Бєлок (істинніше виявилось, що справжнє прізвище Петра — Граматчиков).

А в селі вже порядкували фашисти. Забирали яйця, курей, молоко,

святий радгосп, де тоді було багато військовополонених. Він і покликав їх у партизанський загін. А комсомольці Красногір'я всіляко допомагали йому. Віддавали заховану зброю, проводили в ліс патріотів для поповнення загону. Від сестри Наталки я дізнався, як спартаківці разом з Граматчиковим розправдились і фельдшером Музиною. Був шпигель і німецький командир. На залізничному переїзді Петро Граматчиков з товаришами розстріляв поліцаїв, які вдашували за селом засаду на партизанив. Форми німецького офіцера або поліцаїв давали змогу Граматчикову вільно провадити через Головатівськ і вирішувати важливі питання, які стосувались майбутніх дій партизанського загону.

Одного разу, коли Граматчиков пробирався з товаришами до села, то потрапив у засідку і був поране-

„СПАРТАК“ ЗАЛИШАЄТЬСЯ ЖИТИ

МИ ВЧИЛИСЯ МУЖНОСТІ

хліб, худобу. Коли за Красногіркою закінчився бій, я пішов за околицю, почав підбирати патрони, гранати, ховав зброю в тайниках.

Неподалік від Красногірки пролягав кабель телефонного зв'язку, який охоронявся пімцями. І коли я підбрав боєприпаси, то натрапив на нього і перерізав його.

Петро Граматчиков невдовзі одужав від поранення. Він здружився з нашою сім'єю, зі мною, з сестрою Наталкою, а через неї і з молодшою «Спартак». Ми повідомляли йому про події в селі.

А про справи на фронті не знали майже нічого. Матері ошукували своїх синів і чоловіків. Моя мати біждалась, лежачивала за старшого сина Гришу який був льотчиком. Вже потім ми дізнались, що він загинув під Сталінградом.

І ось в нашій хаті почала збиратись молодь. Коли вели важливу розмову, мене посилали вартувати на вулиці.

Граматчиков пішов в ліс, я передав йому зброю. Потім він знайшов те місце, де були заховані його документи. Приніс планшет, пістолет, комсомольський квиток. Невдовзі Петро пішов працювати у свірнев-

ний. Він довгий час у час лікувався. Наталка дістала необхідні ліки. Але рана була важкою, куля влучила в обличчя. Необхідна операція. Спартаківці вирішили роздобути документи поліцаїв і відправити Петра в німецький госпіталь. Документи дістала Олімпіада Ястремська з допомогою Михайла Самченка, Сави Самчинина і Михайла Громового. Граматчиков лікувався в Умані. Після одужання знову пішов у партизанський загін. Передавав в село листівки. Потім спартаківці розповсюджували їх у навколишніх селах і в Красногір'ї. Граматчиков якось сказав мені:

— Володю, перемога буде за нами. Прийдуть наші і ти будеш вчитися.

І такий день настав. Я пішов вчитися до Одеського автомеханічного технікуму. Тепер працюю в бригаді колгоспних механізаторів. Поле, на якому загинув спартаківці, щедро квітне шашничним колосом.

В. ІХОВСЬКИЙ,

член підпільної комсомольської організації «Спартак»,
с. Красногірка
Головатівського району.

Людино в ці дні в Українському державному музеї історії Великої Вітчизняної війни 1941—1945 років. Його відкрито в жовтні минулого року, але тут уже побували десятки тисяч киян і гостей столиці України.

На фот.: в одному із залів музею.

Фото В. САМОХОЦЬКОГО.

ПІСЛЯ ЗМІНИ — НА СТАДІОН

Вирішуючи питання спортивно-масової роботи, ми намагаємося залучити до спортивних поєдинків якнайбільше молоді. Змагання плануємо проводити у вихідні дні, юнаки та дівчата поспішають у спортивні зали і на стадіони після робочих змін.

Щойно розпочалась спартакіада серед колективів фізкультури району. В ній візьмуть участь більше 20 тисяч молодих виробничників. Першими стартували жіночі волейбольні команди. Без поразок провели всі зустрічі спортсмени швейної фабрики. А у чоловічій турнірній таблиці очолили волейболісти з ГРП-37. На черзі поєдинки з настільного тенісу, багатоборства ГПО, легкої атлетики, кульової стрільби.

Цікаво проходять змагання безпосередньо в колективах фізкультури підприємств та установ. На старт знову вийшли 7277 розрядників, 9 тисяч значківців ГПО, 60 майстрів та кандидатів у майстри спорту.

В ході спартакіади комсомольські та фізкультурні активісти проведуть значну організаційну роботу по впорядкуванню спортивних споруд, залученню молоді до занять в спортивних секціях, групах ГПО. До 30-річчя Перемоги ми присвячуємо змагання призовної молоді на призні героїв-земляків. Під час «Тижня пам'яті героїв», у перші дні травня фізкультурники візьмуть участь у зіркових естафетах, туристських походах по місцях боїв військових частин та з'єднань, які визволяли Кіровоград від німецько-фашистських загарбників.

У випускному році значно поживили свою діяльність колективи фізкультури швейної фабрики та геолого-розвідвальної партії-37. Інструктори до спорту В Нікулін та В. Дяденко тут агітували нові групи виробничників, які поповняли число значківців ГПО. Звідси і рушійний важіль для зростання масовості і майстерності спортсменів.

В день «червоної суботи» десятки юнаків та дівчат району обладнають для себе спортивні майданчики, допоможуть в цій справі школярам міста. І знову буде міцний фундамент для високого фізичного гарту молоді.

А. КОРОТКОВ,
голова Ленінського районного комітету по фізкультури та спорту міста Кіровограда.

ПАМ'ЯТІ ПАТРІОТІВ «СПАРТАКА»

З перших днів ієсняних канікул в Світловодську почалися масові спортивні поєдинки школярів. Діти змагаються в плавальному басейні, стрільському тирі, легкоатлетичному манежі.

А 25 березня в місто приїхали юні футболісти з Києва, Дніпропетровська, Очакова, Кіровограда, Олександрії, Умані, щоб взяти участь в турнірі на приз підпільної комсомольської організації «Спартак».

- Тренер веде пошук
- Кожному комсомольцю — значок ГПО
- Значківці стають чемпіонами

КОЛИ Валентин Кривенко підійшов до перекладину, в спортивному залі всі притихли. Потер крейдою долоні, спритно зробив легкий стрибок. Підтягнувся раз, два...

— П'ять, тринадцять.

— Є золотий значок!..

Але Валентин доводить цей показник до дев'янадцяти.

результат. Тепер він може мірятися майстерністю з провідними спортсменами області.

Справді, під час поєдинків сільських гирьовиків району Валентин Кривенко домагається найвищих показників, в області — теж призер. І саме комплекс ГПО допоміг юнакові здобути високу фізичну під-

за перекладину, а руки не слухаються.

Анатолій Маслюков за-спокуював:

— На зборах вирішили, що кожен комсомолец має стати значківцем. Призовники — у першу чергу. Бо що ж то за воїн без сили і спритності? А ще ж треба мати військово-технічну підготовку. Все це

До „ЗОЛОТОГО“ фінішу

Він був серед кращих і під час метання гранати — 68 метрів: «Золотий» норматив перекрито на 21 метр! На вогневому рубежі він має 46—48 очок...

Військовий керівник технікуму А. В. Маслюков, аналізуючи підсумки змагання з багатоборства ГПО, підкреслив:

— От що значить тренуватися за чіткою системою, без пауз. Два, три рази на тиждень приходити в спортзал — не так вже й багато. Але Валентин підвищує свій фізичний гарт не тільки заради чемпіонського титулу. Спорт для нього значить багато. Комсомолец Кривенко сповна використовує час на уроках фізкультури, не пропускає занять спортивних секцій, тренується самостійно. І ось

готовку, освоїти щонайкраще силові вправи. Так і Анатолій Гібаленко та Василь Лаврук, Дмитро Боровий і Наталка Проценко, Сергій Медведенко і Анатолій Загнібда...

ПРИХОДЯТЬ у Компанієвський ветеринарний технікум юнаки та дівчата, яким, звичайно, важко змагатися з такими, як Валентин Кривенко. Але викладачі фізкультури, громадські інструктори по спорту допомагають їм подолати «неприступну висоту». І дивись, вже початківці вірять у свої сили. Так, наприклад, було з Анатолієм Краснюком. Приїхав він в Компанієвку з Новгородки. На перших пробних заняттях з багатоборства ГПО хлопцеві навіть соромився своєї безпомічності. Візьметься

дається не одразу. Байдуке поставився до своїх перших уроків ще в школі, тепер навантаження більше...

Анатолій Краснюк ретельно виконував кожну вказівку тренера. Йшов у спортивний зал після закінчення лекцій. Силові вправи з гирею і штангою, самотужки (щоб не сміялися хлопці!) стрибав біля перекладини. Частіше — налягав на руки, втираючи в гімнастичну лаву. І ось результат — на останніх змаганнях Анатолій підтягнувся на перекладині 10 разів. Це навіть краще, ніж на срібний значок. По канату хлопцеві піднімався без допомоги ніг. Виручила сила рук!..

ЗАНЯТТЯ за програмою комплексу ГПО сприяли тому, що десятки

значківців виявили бажання тренуватися в спортивних секціях — з легкої атлетики і вільної боротьби, настільного тенісу і важкої атлетики. Вільною боротьбою тепер захоплюються більше 30 вихованців А. Маслюкова. Чемпіоном обласної ради ДСТ «Колос» став Валерій Горностаєв, призові місця займають Анатолій Гібаленко, Валентин Дронь. Найвищі нагороди привозять з обласних змагань велосипедисти Дмитро Боровий, Наталка Проценко (в неї ж призовий показник серед легкоатлетів). Масовість в секції гирьовиків сприяла тому, що тренер міг відібрати здібних спортсменів до збірної команди технікуму, яка на змаганнях представників середніх спеціальних навчальних закладів була другою в області. А першорозрядник Микола Вовк виборов чемпіонський титул «Колоса». Так і волейболісти, і штангісти. В поштовах Валентин Кривенко, наприклад, тепер піднімає штангу вагою 130 кілограмів...

Пропагуючи фізкультуру і спорт серед учнів технікуму, фізкультурні та комсомольські активісти практикують показові виступи кращих спортсменів, вечори спортивної слави. Було про що звітувати їм і за минулий рік: число значківців ГПО в технікумі зросло до 112 чоловік, розрядників — до 89. На стелі «Наші рекордсмени і чемпіони» знову з'явилися нові портрети молодих фізкультурників. Їх хочуть наслідувати всі учні ветеринарного технікуму.

М. ШЕВЧУК.

НОВИНИ НАУКИ І ТЕХНІКИ

„Клімат“ для тварин

Уфійський механічний завод освоїв масове виробництво устаткування «Клімат-4», яке призначене для великих тваринницьких комплексів і птахофабрик. Один його комплект створює оптимальні умови навколишнього середовища в приміщенні, розрахованому на утримання кількох сот тварин.

Вода захищає молоко

Літня спека, мабуть, найбільший ворог молока. Як у таких умовах зберегти всі його поживні властивості і свіжість? Розв'язанням цього завдання зайнялися спеціалісти Рязького державного спеціального конструкторського бюро по комплексу машин для ферм великої рогатої худоби. Тут був створений танк-охолодник ТО-2. Джерелом холоду є звичайна водопровідна або охолоджена вода. Система охолодження підтримує постійну температуру плюс чотири градуси рівномірно по всій ємкості танка.

Вартовий чистоти водою

Новий фільтрувальний апарат, призначений для очищення стічних вод деревопереробних підприємств, створили вчені «Укрдліхімашу» (Харків). Його продуктивність у десять разів вища, ніж у інші діючі установок. Він видаляє з промислових стоків навіть найдрібніші волокна деревини, небезпечні для мікрофлори рік і озер. Осадок, який нагромаджується на фільтрувальних сітках, спресовується і автоматично викидається назовні. Він максимально безводнений і легко транспортується. Тому відпадає необхідність у будівництві дорогих ємкостей для його зберігання.

(ТАРС — РИТАУ).

П'ЯТИКЛАСНИКИ МОЛОДІЖЕНСЬКОГО СЕРЕДНЬОЇ ШКОЛИ ДОЛІНСЬКОГО РАЙОНУ СЕРГІЙ ПУХАЛЬСЬКИЙ І МИКОЛА НАВЛЕНКО ВИКОНУЮТЬ ВІРМЕНСЬКУ НАРОДНУ ПІСНЮ

Фото В. КОВПАКА.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патриотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Дмитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Галіки, 2.

НІКОПОЛЬСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 42

Оголошує набір учнів

НА 1975—76 НАВЧАЛЬНИЙ РІК
ДЛЯ НАВЧАННЯ ЗА СПЕЦІАЛЬНОСТЯМИ:

зі строком навчання 1 рік: теслярі (лише юнаки); муляри (юнаки і дівчата); електрозварювальники (юнаки і дівчата);

зі строком навчання 3 роки: арматурники-електрозварювальники (юнаки і дівчата); столярі будівельні (юнаки); муляри-монтажники конструкцій (юнаки і дівчата); монтажники по монтажу сталевих і залізобетонних конструкцій (юнаки); маляри будівельні (юнаки і дівчата); штукатури, облицювальники-плитковики (юнаки і дівчата).

Учні, які навчатимуться три роки, крім обраної спеціальності, одержують дишлою про середню освіту.

В училище приймаються юнаки і дівчата віком від 15 років і старші з освітою не нижчою, ніж за 8 класів. Училище забезпечує учнів куртожитком, харчуванням та обмундируванням безкоштовно.

Особи, демобілізовані з лав Радянської Армії, одержують стипендію у розмірі 1-го тарифного розряду.

Для вступу до училища необхідно подати такі документи: свідоцтво про освіту, свідоцтво про народження або паспорт, довідку з місця проживання і про склад сім'ї, характеристику зі школи або з останнього місця роботи, шість фотокарток розміром 3x4 см, довідку про щеплення.

Початок навчання з 1 вересня 1975 року.

Адреса училища: м. Нікополь, проспект Леніна, 16. Іхати автобусом №№ 5, 7, 18, 22, 24, «А», «Б» до зупинки «Універмаг».

ДИРЕКЦІЯ.